

Landbruks- og matdep.	
Saksnr: 05/1215	Dokument: 71
Dato: 04 OKT 2005 ASR/ASRL	
Saksbehandler: IEK	Arkiv: 482
Fødselsnr:	AVERT:

Landbruks- og matdepartementet

Postboks 8007 Dep
0030 Oslo 1

Trondheim, 29. september 2005

Vår saksbehandler:

Vår ref.:
05/445-1

Deres ref.:
200501215-/BHI

Høringsutkast - Forskrift om bærekraftig skogbruk

Vi viser til Deres brev av 06.07.2005, og vil komme med følgende kommentarer til forslaget til Forskrift om bærekraftig skogbruk.

Forskriften legger opp til å kombinere behovet for en konkretisering av ny skogbrukslov knyttet til områdene miljøhensyn, krav til forynging etter hogst og tiltak mot skader på skog. Vi antar at man med å kombinere disse områdene i en forskrift vil oppnå en bedre samordning av ulike hensyn og prioriteringer i skogbehandlingen.

Om miljøhensyn (forskriftens kap. 2)

Forskriftens §2-2, 2.ledd legger til grunn at hogst normalt bare kan skje i områder der det er gjennomført miljøregistreringer.

Hogst i forbindelse med et næringsmessig skogbruket vil i praksis bare foregå på en liten del av de arealene som omfattes av skogbrukslovens virkeområde etter §2. På skogarealer uten muligheter skogbruk som næringen, vil det ikke være økonomisk grunnlag for verken ressurs- eller miljøregistreringer. På slike arealer vil det imidlertid forekomme felling av trær til forskjellige formål, som f.eks. ved til hytter, trevirke til kavling av stier og bygging av klopper.

Vi antar det ikke er nødvendig eller hensiktsmessig å forskriftsregulere denne typen skogbruk, og **vil foreslå at det i forskriften inntas en definisjon av begrepet "hogst" som avgrenser forskriftens virkeområde til skogområder hvor det kan drives et næringsmessig skogbruk.**

Forskriftens §2-3, 4.ledd omhandler livsløpstrær, og formuleringen samsvarer med Levende Skogstandarden fra 1997. Ved presiseringen av LS-standarden i 2001 skal livsløpstrær plasseres i driftsområdet (som kan være deler av ett eller flere bestand) eller andre steder på eiendommen dersom stormsterke trær ikke kan finnes i driftsområdet. Vi mener at formålet med livsløpstrær best blir ivarettatt på den måten som framgår av LS-standarden, og **foreslår at forskriften blir endret i samsvar med dette.**

Om foryngelse etter hogst (forskriftens kap. 3)

Forskriftens §3-1 og §3-2 omhandler plikten og krav til foryngelse etter hogst, og fastsetter en frist på 3 år for oppfyllelse av disse, og pålegg om å påse at det er sammenheng mellom valgt metode for foryngelse og hogstform.

I de tilfeller det velges naturlig foryngelse, må det på svakere marker forventes en normal ventetid på 20 år eller mer. Under henvisning til kravene til tetthet i § 3-3, **vil vi foreslå at dette forholdet blir presisert i forskriftens § 3-2.**

Forskriftens §3-3 er detaljert mht treantall og krav til minste plantetall på forskjellige boniteter. Kravet til tetthet er diktert ut fra en målsetting om å produsere "kvalitetsvirke". Hva som menes med "kvalitetsvirke" er ikke nærmere definert, og vi kan heller ikke se at dette er omhandlet i skogbruksloven. Tabellen med anbefalte plantetall indikerer imidlertid at det med "kvalitetsvirke" menes skurtømmer av gran og furu. I dag er det imidlertid også fokus på andre "kvaliteter" innenfor skogbruket, f.eks. bruk av skogråstoff til bioenergi og CO₂-binding som begge har tørrstoffproduksjonen som fellesnevner.

Selv om rammene for anbefalt plantetall er vide, er det i liten grad lagt opp til vurdering av andre hensyn, slike som f.eks. skogeierens framtidstro på råstoff/marked, miljøambisjoner og skogbrukspolicy. Vi vil i denne forbindelse vise til skogbrukslovens §4 om skogeierens forvalteransvar, hvor det, etter en beskrivelse av visse rammer, heter: Innafor desse rammene står skogeigaren fritt til å forvalte skogen ut frå egne mål.

I tråd med skogbrukslovens intensjoner i § 1 om å fremme ei berekraftig forvaltning av skogressursane, vil vi foreslå at § 3-3 tar sikte på å kreve en foryngelse som på en balansert måte sikrer at markas skogproduserende evne blir utnyttet. I den forbindelse kan vi ikke se behov for nærmere regler for telling av planter.

Vi ser det som uheldig at anbefalinger ("tilrådd plantetal pr. dekar") framstår sammen med bestemmelse om lovlig minstetall, og **foreslår derfor dette tatt ut.**

§ 3-3 kan etter dette utformes slik:

Ved etablering av ny skog er tilfredsstillande tettleik eit vilkår for utnytting av marka si skogproduserande evne, og tala i tabellen nedanfor skal leggjast til grunn (jf. også § 3-2).

H40	≥ 17	14 - 11	≤ 8
Minste lovlege plantetal pr. dekar	150	100	50

Dersom kommunen finn at forynginga ikkje er tilfredsstillande må kommunen vurdere om det er nødvendig å påleggje tiltak for å få til tilfredsstillande forynging. Kommunen kan berre gi pålegg om å forynge med treslag som naturleg høyrer heime i området.

Om tiltak mot skader på skog (forskriftens kap. 4).

Forskriftens §4-1 slår fast at skogeier er ansvarlig for at skogbrukstiltak skal utføres slik at det ikke oppstår fare for insektsskader eller andre skader på skog. Av "andre skader" er det i forskriften bare nevnt soppangrep (§4-3). I tillegg til skogeieren, er også eiere av tømmer tillagt et ansvar når det gjelder å forebygge insektsskader.

Skogeier kan etter forskriftens §4-6 pålegges å gjennomføre tiltak, herunder hogst, for å hindre omfattende skogskader. Hensynet til biologisk mangfold, landskap og friluftsliv skal vurderes før eventuelle pålegg blir gitt. Vi vil peke på at det her kan oppstå konflikt mellom slike pålegg og restriksjoner som er gitt i sertifiseringsordninger, f.eks. hogst i nøkkelbiotoper.

I relasjon til forskriftens kap. 3 om foryngelse, vil vi her bemerke at andre dyreslag enn insekter, f.eks elg, kan påføre skogen omfattende skader lokalt/regionalt.

Prinsippielt burde forholdet til alle årsaker til skogskader kunne løses gjennom samme tilnæringsmåte, og vi vil her bemerke at kommunene er myndighetsorgan både etter denne forskriften og innenfor viltforvaltningen. Dersom slikt ikke kan innarbeides i denne forskriften, må i det minste tas hensyn til problemer med etablering av ny skog som følge av skadevoldere ved vurdering av foryngelsen etter kap. 3.

Med vennlig hilsen

Finn A. Klungervik
(seksjonssjef, skog)